

Trường : Trung học cơ sở Trần Bình Trọng.

Lớp : 9A2

Tên : Lê Nguyễn Khánh Vy.

Bài làm.

Tôi từng được nghe một câu nói rất hay của Uylam Bato.
Đó : " Nhà giáo không phải là người nhồi nhét kiến thức mà đó là công việc của người khơi dậy ngọn lửa tâm hồn . " Thật vậy , nghề giáo cần thiết nhất là cái tâm từ tâm hồn người giáo viên , ngọn lửa bên trong người gieo mầm xanh sẽ thắp lên quyết tâm học hỏi , phát triển và cống hiến hết sức mình của thế hệ trẻ . Cô Nguyễn Thị Xuân chính là người tuyệt vời như vậy , cô cống hiến cả đời mình cho ngành giáo , bằng tất cả sự yêu thương và tâm huyết của mình .
Cô mang đến cho học sinh chúng tôi những bài giảng đầy cảm hứng . Không chỉ đơn thuần dạy những bài học theo khuôn khổ , cô cho tôi biết được " Văn chương là hình dung của sự sống muôn hình vạn trạng " . Những tác phẩm văn học được cô dẫn dắt mở ra những chân trời mới , những bài giảng đầy tâm huyết và câu chuyện mà cô đã chia sẻ không chỉ giúp tôi hiểu rõ hơn về bài học mà còn khiến tôi được chìm đắm vào những vần thơ , trong thế giới thơ mộng của văn học . Văn học cho phép ta sống nhiều cuộc đời cho một kiếp nhân sinh nhỏ bé và hữu hạn . Ngồi trên ghế nhà trường , tôi dành tất cả tình yêu cho văn chương và người diễn đạt nó , tôi chỉ sống một cuộc đời của tôi mà thôi nhưng nhờ văn học và nghệ thuật , tôi được khám phá nhiều chân đường mới , được

gặp gỡ với nhiều nhân vật, được chạm vào tiếng lòng của nhiều người thi sĩ.

Giáo viên Ngữ Văn không chỉ là người cô, người thầy mà còn là người bạn, người đồng hành trong quá trình khám phá tâm hồn.

Cô luôn sẵn sàng lắng nghe, chia sẻ và khuyến khích học sinh bộc lộ cảm xúc, suy nghĩ. Cũng chính sự gần gũi và quan tâm ấy mà chúng tôi hiểu rõ lòng mình, dám thể hiện bản thân. Nếu bạn thấy cuộc đời thật vô vị, cô sẽ vẽ nên bức tranh đầy màu sắc để bạn hiểu được cuộc sống này xinh đẹp đến nhường nào.

Ngữ Văn là cầu nối giữa quá khứ và hiện tại. Giáo viên Ngữ Văn giúp chúng ta hiểu rõ hơn về di sản văn hóa dân tộc, là người truyền lại những lời dạy dỗ của cha ông xưa.

Trước đây, tôi xem Ngữ Văn như cây bút chì mang màu xám tẻ nhạt, trang giấy toàn mặt chữ, cách học theo khuôn khổ, khô khan khiến cho tôi vô cùng chán nản cho đến khi tôi được học tập cùng cô, cô mở ra cho tôi một ánh nhìn khác. Thi ra văn học là hộp bút chì màu rực rỡ, lời giảng dạy say mê như đắm chìm trong văn học, nhịp nhàng và đầy tâm huyết đủ khiến tôi thay đổi hoàn toàn góc nhìn về thế giới văn chương.

Ngày 20 tháng 11 này, lòng tôi tràn ngập những cảm xúc biết ơn. Những lời chúc tốt đẹp được em gửi đến cô - người đã hết lòng vì học sinh không quản ngại khó khăn, vất vả. Cô chính là ngọn đèn soi sáng con đường em đi, là người luôn kiên nhẫn, tỉ mỉ từng bước dạy dỗ, bảo ban. Tôi biết ơn cô vì chính cô đã chấp cánh cho những khát

ng, nuôi nấng hi vọng trong lòng một đứa trẻ
khi tôi.

Cuộc đời của mỗi học sinh, ít nhiều gì cũng gặp được người giáo viên
tận tâm tận tụy, hết lòng vì mình và chính mình cũng biết ơn họ vô
bờ, tình cảm của mình dành cho họ không đơn giản là tình
cảm dành cho người truyền đạt kiến thức mà còn là sự trân trọng đối
với người cầm đuốc soi đường cho một hành trình cần cù. Và tôi cũng
như vậy, từ lâu tôi đã xem cô Xuân như người mẹ thứ hai, là
người mà tôi dùng suốt đời để tôn kính.

"Tâm hồn con, một nỗi buồn dài
Có ôm ấp, xoa đầu khi con khóc
Vàng trên cô những vầng nhân se sắt
Ấu yếm như chúng con."

